

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Washington DC

รายงานผลการศึกษาดูงานด้านการเกษตรร่วมกับ องค์กร National Association of State Departments of Agriculture (NASDA) ณ มลรัฐอาร์คันซอ โอกลาโฮมา และเท็กซัส ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

ด้วยองค์กร National Association of State Departments of Agriculture (NASDA) ซึ่งเป็นองค์กรอิสระ ทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียง และเชื่อมโยงภาคการเกษตรของรัฐทั้ง ๕๐ รัฐ และ ๔ เขตการปกครอง เพื่อช่วยขับเคลื่อนนโยบายและสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา รัฐบาลระดับรัฐ หน่วยงานท้องถิ่น ภาคเอกชน และเกษตรกร ได้จัดการศึกษาดูงานด้านการเกษตรของสหรัฐฯ ในมลรัฐอาร์คันซอ (Arkansas) โอกลาโฮมา (Oklahoma) และเท็กซัส (Texas) ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ ให้กับผู้แทนทั้งภาครัฐและเอกชนของประเทศไทยและเวียดนาม เพื่อเชื่อมสัมพันธ์มิตรระหว่างเกษตรกรสหรัฐฯ และคู่ค้าต่างประเทศ ทั้งยัง นำเสนอสินค้าเกษตร นวัตกรรม เทคโนโลยี กระบวนการผลิต และวัฒนธรรมของเกษตรกรสหรัฐฯ โดยเหตุผลหลักที่เลือก ๓ รัฐ ดังกล่าว เนื่องจากเป็นรัฐที่มีการผลิตสินค้าเกษตรหลักของประเทศ ได้แก่ อาหารสัตว์ ฝ้ายและผลิตภัณฑ์จากฝ้าย สัตว์ปีก และข้าว กิจกรรมดังกล่าวได้ถูกจัดขึ้นเป็นปีแรก

NASDA ได้เชิญให้ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และภาคเอกชนจากประเทศไทย ตลอดจนผู้แทนจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน เข้าร่วม โดยผู้แทนจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นำโดย นายเศรษฐเกียรติ กระจ่างวงษ์ รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะ ผู้แทนจากสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน ได้แก่ อัครราชทูต และเจ้าหน้าที่จากสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ภาคเอกชนไทย ประกอบด้วยผู้แทนจากบริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) นอกจากนี้ในคณะฯ ยังประกอบด้วยผู้แทนจากกระทรวงเกษตรเวียดนาม สถานเอกอัครราชทูตเวียดนาม ประจำกรุงวอชิงตัน บริษัทอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เลี้ยงอุตสาหกรรมนำเข้าอาหาร และอุตสาหกรรมไม้ รวมทั้งสิ้น ๑๘ คน การศึกษาดูงานดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้คณะฯ ได้เรียนรู้วัฒนธรรม แนวคิด ความก้าวหน้า การพัฒนาด้านการเกษตรการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ระดับรัฐของสหรัฐฯ และปัญหาอุปสรรค จากหน่วยงานรัฐและภาคเอกชนดังต่อไปนี้

๑. บริษัท McGehee Producers Gin Inc.
๒. ท่าเรือ Port of Little Rock
๓. ศูนย์วิจัยข้าว Rice Research and Extension Center ณ มหาวิทยาลัยอาร์คันซอ
๔. ฟาร์มข้าว Isbell และโรงสีข้าว บริษัท Origami Sake
๕. บริษัท Bruce Oakley Inc.
๖. บริษัท Herron Industries: Timber Management Company
๗. บริษัท Tyson Processing Plant

- ๘. ศูนย์ Tree Improvement Center สังกัดหน่วยงาน Oklahoma Department of Agriculture, Food and Forestry (ODAFF)
- ๙. บริษัท DSM Nutrition Facility
- ๑๐. งานเกษตรแฟร์ State Fair of Texas

๑. รัฐอาร์คันซอ นาย Wes Ward ตำแหน่ง Secretary สังกัด Arkansas Department of Agriculture นำคณะศึกษาดูงาน โดยอาร์คันซอเป็นรัฐที่มีชื่อเสียงในการผลิตและวิจัยข้าวที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ ทั้งยังมีการผลิตฝ้ายและผลิตภัณฑ์จากฝ้ายอย่างแพร่หลาย และเนื่องจากเป็นรัฐที่อยู่ตอนใต้ของประเทศและล้อมรอบด้วยรัฐอื่น ๆ จึงได้ดำเนินการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้สามารถรองรับการขนส่งสินค้าเกษตรทั้งภายในและต่างประเทศ

๑.๑ บริษัท McGehee Producers Gin Inc. ดำเนินธุรกิจด้านการบริหารจัดการการผลิตฝ้ายและผลิตภัณฑ์ฝ้าย เช่น ใยฝ้าย เมล็ดสำลี อาหารสัตว์ (โค) น้ำมันจากเมล็ดฝ้าย และใช้เป็นส่วนประกอบในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ อาทิ ตัวกรองในไฟแช็ค และโทรทัศน์ เป็นต้น โดยเปิดโอกาสให้เกษตรกรในพื้นที่ใกล้เคียงเข้าเป็นสมาชิก โดยจะต้องซื้อเมล็ดพันธุ์ฝ้ายเพื่อนำไปเพาะปลูก เมล็ดพันธุ์ดังกล่าวจะไม่สามารถนำไปขยายพันธุ์เพื่อเพาะปลูกได้อีกครั้ง ทั้งนี้ บริษัทจะช่วยดำเนินการคัดแยกใยฝ้ายและเมล็ด และจัดจำหน่ายฝ้ายทั้งภายในและต่างประเทศ เช่น ออสเตรเลีย จีน และตุรกี เกษตรกรจะได้ค่าตอบแทนที่ได้จากการจำหน่ายสำลีก้อน (Cotton bale) ขณะที่บริษัทจะได้ผลตอบแทนจากผลพลอยได้ของฝ้าย อาทิ เปลือกฝ้าย และเมล็ดฝ้าย มีโปรตีนสูงเหมาะสำหรับนำไปแปรรูปเป็นอาหารสัตว์ สำหรับโค กระบือ ที่มีความทนทานต่อสารกอสซิพอล (Gossypol) ในเมล็ดฝ้าย หรือผลิตน้ำมัน บริษัทใช้เครื่องจักรอัตโนมัติที่ควบคุมโดยมนุษย์เกือบเกี่ยว และห่อฝ้ายด้วยพลาสติกที่สามารถรีไซเคิลได้เพื่อส่งต่อเข้าโรงงานคัดแยก ฝ้ายแต่ละมัดจะมี QR code เพื่อตรวจสอบย้อนกลับที่มาของฝ้ายจากแต่ละฟาร์ม ในประเด็นการช่วยเหลือจากรัฐ รัฐจะให้เงินอุดหนุน (Subsidy) ในกรณีราคาฝ้ายตกต่ำหรือเกิดภัยธรรมชาติ โดยจะชดเชยในส่วนที่ขาด ผลกำไรของบริษัทที่ได้ต่อ ๑ ฤดูกาล เกือบเกี่ยวมีความไม่แน่นอน โดยอาจอยู่ระหว่างติดลบ ๒๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ จนถึง ได้กำไร ๔๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ

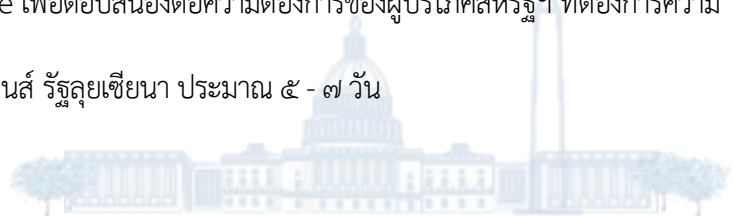

๑.๒ ท่าเรือ Port Authority of Little Rock ก่อตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ ถือเป็นท่าเรือศูนย์กลางที่ใหญ่ที่สุดในรัฐอาร์คันซอ มีความยาวกว่า ๔๔๘ ไมล์ และประกอบด้วยเขื่อน ๑๘ แห่ง ทำหน้าที่หลักด้านการขนส่งและกระจายสินค้าไปยังท่าเรือน้ำลึกของอ่าวเม็กซิโก ขนส่งสินค้าได้ทั้งทางเรือ (Barge) ทางรถไฟ (Railroad) ทางรถบรรทุก (Truck) และสนามบิน (Airports) สินค้าที่ขนส่งผ่าน Port Authority ส่วนใหญ่เป็นสินค้าของภาคอุตสาหกรรม อาทิ เหล็ก ท่อขนาดใหญ๋ หินแกรนิต กระจก เบื้อง หิน ปูน ส่งต่อไปยังเมืองต่าง ๆ เช่น ฮุสตัน หรือ นิวออร์ลีนส์^๑ เพื่อออกต่างประเทศ หรือนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ เช่น นำเข้าเหล็กจากออสเตรเลียมายังรัฐอาร์คันซอผ่านการร่องเรือจากแม่น้ำมิสซิสซิปปี ทั้งนี้ ท่าเรือนี้จะไม่ถูกใช้ขนส่งสินค้าที่เป็นของเหลว โพรเพน (Propane) และเอทานอล (Ethanol) ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ท่าเรือดำเนินการบำบัดน้ำเสีย กำหนดค่าคุณภาพน้ำและอากาศโดยสำนักงานปกป้องสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกา หรือ EPA (Environmental Protection Agency)

๑.๓ ศูนย์วิจัยข้าว Rice Research and Extension Center ณ มหาวิทยาลัยอาร์คันซอ กำหนดเป้าหมายให้เป็น “Rice Capital of the World” ทำการวิจัย ค้นคว้าพันธุ์ข้าว และแนวการปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการปลูกข้าวที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแก่เกษตรกรสหรัฐฯ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีคำนวณการใช้น้ำและวัดความชื้นร่วมกับการเพาะปลูก ช่วยให้ใช้แรงงานน้อยลง สร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจมากขึ้น ก่อให้เกิดผลผลิตประมาณ ๑๘๐ บุษเซลต่อเอเคอร์ หรือ ๑๒.๑ ตัน ต่อเฮคตาร์ รวมทั้งสนับสนุนการผลิตข้าวในรูปแบบพร้อมรับประทาน หรือ Convenient rice เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคสหรัฐฯ ที่ต้องการความ

^๑ ใช้เวลาร่องเรือจากรัฐอาร์คันซอไปเมืองนิวออร์ลีนส์ รัฐลุยเซียนา ประมาณ ๕ - ๗ วัน

รวดเร็ว ศูนย์วิจัยข้าวได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น (๑) Climate Smart Commodities Grant (๒) ทำการวิจัยร่วมกับภาคเอกชน โดยภาคเอกชนสนับสนุนเงินทุนให้แก่ศูนย์วิจัยข้าวเพื่อการทำวิจัยพืชผล และภาคเอกชนจะเป็นผู้มีสิทธิความเป็นเจ้าของงานวิจัยนั้น (๓) ทำการเจรจาเพื่อหาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน เช่น การใช้ไนโตรเจนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ใช้องค์กรภายนอกในการตรวจสอบ จัดทำคาร์บอนฟุตพริ้นท์ เพื่อจำหน่ายคาร์บอนให้กับภาคเอกชนและนำรายได้คืนกลับให้เกษตรกร (๔) บริหารจัดการผลผลิตข้าวในรูปแบบสหกรณ์สำหรับผู้ปลูกข้าว

Riceland ประกอบด้วยสมาชิกกว่า ๒๐๐ ราย จะจัดส่งข้าวมาอย่างสหกรณ์เพื่อทำการสีข้าว จัดเก็บ และจำหน่ายภายในและต่างประเทศกว่า ๒.๕ ล้านเมตริกตันต่อปี โดยจะส่งออกข้าวไปยังต่างประเทศ เช่น เม็กซิโก เฮติ และแอฟริกาใต้ เป็นต้น จำนวน ๑ ใน ๓ ของข้าวที่ผลิตได้ และภายในประเทศส่งข้าวและผลิตภัณฑ์ให้แก่ร้านค้าปลีก ร้านค้าปลีกที่ขายอาหารสัตว์ และบริษัทแปรรูปธัญพืช เช่น Quakers (๕) ให้คำแนะนำและจัดทำฐานข้อมูลด้านกฎหมาย นโยบายกฎระเบียบด้านการเกษตรทุกแง่มุม โดยประเด็นที่ได้รับการสอบถามบ่อยครั้ง อาทิ ประเด็นเกี่ยวกับการค้า การอารักขาพืชผล (Crop protection) หนี้สินของเกษตรกร การลงทุนในภาคการเกษตร สิทธิครอบครองที่ดินทำการเกษตรของต่างชาติ และกฎหมายสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนว่าความให้กับเกษตรกรที่เข้าขอคำปรึกษา

๑.๔ ฟาร์มข้าว Isbell และโรงสีข้าว บริษัท Origami Sake รัฐอาร์คันซอสามารถเพาะปลูกข้าวได้มากกว่าปริมาณข้าวครึ่งหนึ่งของประเทศ โดยฟาร์มข้าว Isbell มีพื้นที่ปลูกข้าวกว่า ๘ พันไร่ นิยมปลูกข้าวญี่ปุ่นและข้าวเมล็ดยาว (Long Grain Rice) นอกจากนี้ ได้ลงทุนร่วมกับบริษัท Origami Sake ในการผลิตเครื่องดื่มสาเก โดยนำข้าวพันธุ์ญี่ปุ่นที่ใช้สำหรับการทำสาเกโดยเฉพาะ ปลูกในรัฐอาร์คันซอ ผสมผสานกับน้ำแร่ธรรมชาติของเมือง Hot Spring อาร์คันซอ เข้าเครื่องสีจนกลายเป็นผงแป้ง นำผ่านกระบวนการต้ม (Brew) และกระบวนการผลิตประมาณ ๒๘ วัน โดยสามารถผลิตได้ ๒๙,๐๐๐ ขวดต่อเดือน ราคาจำหน่ายตามร้านขายปลีกขวดละ ๒๕ - ๒๙ เหรียญสหรัฐ ปัจจุบันจัดจำหน่ายให้แก่ร้านอาหารญี่ปุ่นและร้านขายปลีกในสหรัฐฯ โดยมีแผนการส่งสินค้าจำหน่ายไปยังต่างประเทศในอนาคต

๑.๕ บริษัท Bruce Oakley Inc. บริษัทเอกชนที่เป็นเจ้าของท่าขนส่งสินค้าทางเรือและทางรถบรรทุก เพื่อการนำเข้าและส่งออกสินค้าเกษตรทั้งภายในและต่างประเทศ เช่น ข้าวโพด ถั่วเหลือง ข้าว และปุย โดยจะไม่ขนส่งสินค้าแปรรูป บริหารการขนส่งสินค้าให้กับสมาชิกที่เป็นเกษตรกรกว่า ๙๐๐ ราย โดยเกษตรกรจะนำสินค้าของตนมายังท่าขนส่งเพื่อให้บริษัทกระจายสินค้าต่อไป สินค้าส่วนใหญ่ที่จะกระจายต่อไปภายในประเทศหรือประเทศใกล้เคียง เช่น เม็กซิโกจะขนส่งโดยรถบรรทุก และหากเป็นการนำเข้าหรือส่งออกต่างประเทศจะใช้บริการขนส่งทางเรือ ความท้าทายที่พบในปัจจุบัน คือ ระดับน้ำในแม่น้ำมิสซิสซิปปีลดต่ำลง ทำให้ต้องใช้เรือที่มีขนาดเล็กลง ส่งผลให้ค่าขนส่งแพงขึ้น กระทบต่อเกษตรกรที่มีภาระด้านค่าขนส่งเพิ่มขึ้น

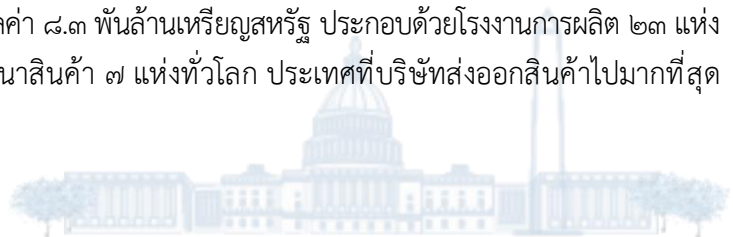
๑.๖ การหารือประเด็นสัตว์ปีกของ รัฐอาร์คันซอ ระหว่าง อาหารเข้า รัฐอาร์คันซอได้ดำเนินงานร่วมกับกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ หรือ USDA (US Department of Agriculture) สร้างความเชื่อมั่นในการรักษามาตรฐานความปลอดภัยในสินค้าสัตว์ปีกและไข่ โดยใช้เทคโนโลยีและพัฒนาสายพันธุ์ให้ไก่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภคและมีราคาถูกลง มีการตรวจติดตามผลการเลี้ยงไก่อย่างต่อเนื่อง และจัดทำโครงการ Happy Egg เพื่อสนับสนุนการเลี้ยงไก่แบบปล่อยอิสระ (Free range) ในสถานที่ที่มีการควบคุมสภาพแวดล้อม อากาศ และป้องกันการติดเชื้อให้สัตว์ปีก

๒. รัฐโอกลาโฮมา

๒.๑ บริษัท Herron Industries: Timber Management Company บริษัทดำเนินการค้าไม้และจัดการไม้ อย่างยั่งยืน โดยดำเนินการปลูกต้นไม้ ๓ ต้น ต่อการตัดต้นไม้ ๑ ต้น ในแต่ละปีบริษัทจะตัดต้นไม้เพื่อการพาณิชย์ ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ต้นต่อปี เพื่อส่งต่อไปโรงงานแปรรูป โดยไม้ขนาดใหญ่จะถูกนำไปใช้ในการสร้างบ้าน ไม้ขนาดเล็ก จะถูกนำไปใช้ในอุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์สุขอนามัย และเศษไม้ที่เหลือจากการผลิตจะถูกนำไปขายต่อ เพื่อผลิตสินค้าอื่น ๆ ต่อไป ความโดดเด่นของรัฐโอกลาโฮมา คือ โดยทั่วไปเจ้าของป่าไม้ในรัฐอื่น ๆ จะเป็นภาครัฐ แต่ป่าไม้ในรัฐโอกลาโฮมาจะมีภาคเอกชนเป็นเจ้าของร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่ป่าทั้งหมด

๒.๒ บริษัท Tyson Processing Plant สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ บนพื้นที่ ๑๒๐ เอเคอร์ หรือ ๓๐๓.๖ ไร่ ดำเนินกิจการด้านอุตสาหกรรมอาหาร ประเภทสินค้าสัตว์ปีก สุกร เนื้อวัว และอาหารพร้อมบริโภค มียอดจำหน่ายสินค้า ในปี ๒๕๖๕ มูลค่า ๕.๓ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ ช่องทางการจำหน่ายที่สำคัญ ได้แก่ ร้านค้าปลีกร้อยละ ๔๔ สถานที่ให้บริการอาหารร้อยละ ๒๙ จำหน่ายต่างประเทศร้อยละ ๒๙ และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ร้อยละ ๑๒ สำหรับการจำหน่ายในต่างประเทศ ปี ๒๕๖๕ Tyson มียอดจำหน่ายมูลค่า ๘.๓ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ประกอบด้วยโรงงานการผลิต ๒๓ แห่งใน ๑๓ ประเทศทั่วโลก และมีศูนย์นวัตกรรมพัฒนาสินค้า ๗ แห่งทั่วโลก ประเทศที่บริษัทส่งออกสินค้าไปมากที่สุด

ตามลำดับ ได้แก่ จีนร้อยละ ๒๐ ญี่ปุ่นร้อยละ ๑๕ เม็กซิโกร้อยละ ๑๑ ไทยร้อยละ ๑๐ เกาหลีใตร้อยละ ๗ ยุโรป มาเลเซีย ร้อยละ ๔ และอื่น ๆ ร้อยละ ๒๙ สินค้าส่งออกหลัก ได้แก่ เนื้อไก่ (Dark meat) และน่องไก่ เป้าหมายขององค์กร คือ ต้องการผลิตโปรตีนที่มีราคาที่สามารถเข้าถึงได้ เพื่อเลี้ยงประชากรโลก จึงต้องการขยายสาขาไปยังต่างประเทศ บริษัท Tyson มุ่งเน้นผลิตสินค้าพร้อมรับประทาน เพิ่มความสะดวกให้แก่ผู้บริโภค และต้องการนำเสนอบริษัทในฐานะที่เป็น บริษัทอุตสาหกรรมอาหาร (แทนการเป็นบริษัทที่ผลิตเนื้อสัตว์) นอกจากนี้ ให้ความสำคัญกับการลดการผลิตก๊าซคาร์บอน และลดการใช้พลาสติก มุ่งมั่นที่จะดำเนินการตามโครงการ Net Zero ภายในปี ๒๕๗๓

การดำเนินการร่วมกับ USDA และเกษตรกร บริษัทดำเนินการร่วมกับ USDA ในการจัดทำโครงการให้การ สนับสนุนด้านการค้นคว้าและวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เช่น วิธีการใช้ปุ๋ยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และวิธีการบริหารจัดการ ก๊าซเรือนกระจก เป็นต้น นอกจากนี้ บริษัทดำเนินธุรกิจร่วมกับเกษตรกร โดยจัดหาไก่ เทคนิคการเลี้ยง และส่ง ผู้เชี่ยวชาญเข้าดูแล สิ่งที่เกษตรกรต้องลงทุน คือ เวลา และการตรวจเช็คประจำวันตามโมเดลที่บริษัทจัดไว้ให้ บริษัทยัง สร้างแรงจูงใจให้คนรุ่นใหม่สนใจหันมาเป็นเกษตรกร โดยให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน

ความท้าทายที่เผชิญ คือ (๑) การขยายตลาดสินค้าในเวียดนาม ซึ่งแม้ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ และเวียดนาม จะเป็นไปด้วยดี แต่ไม่มีการทำข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ ต้องการให้สำนักผู้แทนการค้าสหรัฐฯ หรือ USTR (US Trade Representative) และ USDA สร้างความสัมพันธ์กับเวียดนาม และกับประเทศอื่น ๆ อย่างจริงจังมากขึ้น (๒) การทำธุรกิจร่วมกับจีนลดลง แต่คาดว่าจะกลับฟื้นคืนเช่นเดิม แม้ว่าจีนและสหรัฐฯ มีประเด็นทางการค้า แต่บริษัท สหรัฐฯ ที่อยู่ในจีนยังคงสามารถดำเนินไปได้อย่างปกติ ซึ่งบริษัทสหรัฐฯ ในจีนมีการประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงที่อาจ เกิดขึ้นตลอดเวลา ทั้งนี้ บริษัทที่ตั้งอยู่ในสหรัฐฯ ๓๗ รัฐ สถานประกอบการ ๔๔๔ แห่ง ยังไม่สามารถส่งสินค้าสัตว์ปีกไป ยังจีนได้ เนื่องจากมีการรายงานการแพร่ระบาดของเชื้อไข้หวัดนก ปัจจุบัน USDA อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อขอให้จีน ยกเลิกคำสั่งห้ามนำเข้าดังกล่าว (๓) ต้องการให้สหรัฐฯ จัดทำสัญญาทวิภาคีเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งพิจารณาการจัดทำ ข้อตกลงความครอบคลุมและความก้าวหน้าเพื่อหุ้นส่วนทางการค้าภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก หรือ CPTPP (Comprehensive and Progressive Agreement of Trans-Pacific Partnership) อีกครั้ง (๔) ด้านโลจิสติกส์ แม้ปัญหาตู้คอนเทนเนอร์และ

เรือขนส่งสินค้าเริ่มคลี่คลาย แต่ปัจจุบันเผชิญกับปัญหาการปิดช่องแคบปานามา ทำให้เรือขนส่งสินค้าติดขัด ไม่สามารถเคลื่อนสินค้าได้ และ (๕) เผชิญปัญหาขาดแคลนแรงงาน จึงพยายามสร้างแรงจูงใจโดยเพิ่มสวัสดิการและปรับวันทำงานเหลือ ๔ วัน ต่อสัปดาห์ (๔๐ ชั่วโมง) และนำเครื่องจักรอัตโนมัติมาร่วมใช้ด้านการผลิต

๒.๓ ศูนย์ Tree Improvement Center สังกัดหน่วยงาน Oklahoma Department of Agriculture, Food and Forestry (ODAFF) ศึกษางานด้านการบริหารจัดการ ฟืนฟู่พื้นที่ป่า และคัดเลือกเพาะพันธุ์ไม้สนที่ดีที่สุด เพื่อให้เจ้าของพื้นที่ป่าไม่นำไปต้นกล้าไปปลูกในพื้นที่ เป็นวิธีการช่วยสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรโดยเกษตรกรจะนำผลผลิตที่ได้จากป่าไปแปรรูปและจำหน่าย เช่น นำเศษเหลือจากไม้ไปทำเชื้อเพลิงชีวมวลอัดเม็ด (Wood Pellet) และเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพให้กับพื้นที่

๓. รัฐเท็กซัส

๓.๑ บริษัท DSM Nutrition Facility บริษัทผลิตอาหารเสริมและวิตามินสำหรับสัตว์และสัตว์เลี้ยง โดยเป็นโรงงานเพียงแห่งเดียวในสหรัฐอเมริกาที่สามารถผลิตวิตามินสำหรับสัตว์ในรูปแบบของเหลว บริษัทมีการปรับใช้เทคโนโลยีที่แม่นยำสูงโดยใช้คนเป็นผู้กำกับดูแลในการบรรจุวิตามินและอาหารเสริม เพื่อให้ได้สัดส่วนที่แม่นยำที่สุด มีห้องวิจัย และห้องจัดทำฉลากของตนเอง บริษัทพบความท้าทายด้านการขาดแคลนแรงงาน จึงพัฒนาระบบสวัสดิการและวันทำงานในรูปแบบ ๔ วันต่อสัปดาห์ (๔๐ ชั่วโมง) และมีการใช้เครื่องจักรอัตโนมัติในการขนย้ายและจัดเรียงสินค้า เพื่อลดการใช้แรงงานคน

๓.๒ งานเกษตรแฟร์ State Fair of Texas งานเกษตรแฟร์ที่ใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา เริ่มจัดตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๒๙ บนที่ดินของรัฐ ภายในงานมีการจำหน่ายสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปจากเกษตรกรชุมชนต่าง ๆ ภายในรัฐ เสื้อผ้าและเครื่องประดับประจำท้องถิ่น อาหาร เครื่องเล่น และจัดการประกวดและจำหน่ายพันธุ์โคที่ได้รางวัลประจำปี งานดังกล่าวจัดทั้งสิ้น ๒๔ วัน มีผู้เข้าร่วมงานประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คนต่อวัน

๔ ความคิดเห็นและข้อสังเกต

๔.๑ นาย Ted McKinney และคณะ Department of Agriculture ประจำรัฐอาร์คันซอ โอกลาโฮมา และเท็กซัสกล่าวไปในทางเดียวกันในประเด็นการสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าในลักษณะสองทาง (Two – way trade) จุดประสงค์หลักของการจัดการศึกษาดูงานในครั้งนี้ คือ ต้องการสร้างความไว้วางใจให้เกิดขึ้นระหว่างภาคเกษตรกร

สหรัฐฯ และภาครัฐและเอกชนของไทยและเวียดนาม และต้องการให้ผู้ผู้นำของทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งสองประเทศเห็นศักยภาพ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการด้านการเกษตรของกลุ่มเกษตรกรสหรัฐฯ ในรูปแบบสหกรณ์ รวมทั้งต้องการแสดงให้เห็นว่าเกษตรกรสหรัฐฯ ให้ความสนใจในการทำการค้ากับต่างประเทศ

๔.๒ นาย Ted McKinney พยายามโน้มน้าวให้เห็นความสำคัญของการทำวิศวกรรมชีวภาพ (Bio – engineering) ช่วยลบบินที่ไม่ได้ทั้งในพืชและสัตว์ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้สามารถผลิตอาหารได้เพียงพอกับความต้องการของประชากรโลก ในราคาที่ไม่แพง ช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และลดการเกิดโรค ซึ่งคณะผู้แทนของไทย เห็นว่า ประเทศไทยยังไม่มีนโยบายและกฎหมายรองรับในเรื่องดังกล่าว

๔.๓ รัฐต่าง ๆ นำเสนอจุดเด่นของสินค้าที่ตนผลิตและต้องการส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยมีประเทศไทยและเวียดนามที่มีกำลังการผลิตและกำลังการบริโภคเป็นเป้าหมาย (๑) รัฐอาร์คันซอ ต้องการจำหน่ายสินค้าฝ่ายและผลิตภัณฑ์จากฝ่าย เช่น อาหารสัตว์ เพราะเชื่อว่าไทยและเวียดนามมีอุตสาหกรรมทอผ้าที่ขึ้นชื่อ และนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์เป็นหลัก นอกจากนี้ อาจมีความต้องการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านข้าวกับไทย เพราะไทยมีชื่อเสียงและติดอันดับการส่งออกข้าวระดับโลก (๒) รัฐโอกลาโฮมา อาจมีความต้องการสานความสัมพันธ์ด้านธุรกิจไม้กับเวียดนาม เนื่องจากเวียดนามแสดงความต้องการศึกษาดูงานการทำไม้ของสหรัฐฯ โดยเฉพาะ เช่นเดียวกับบริษัท Tyson ที่ต้องการขยายธุรกิจไปยังเวียดนาม และ (๓) รัฐเท็กซัส ต้องการเปิดตลาดสินค้าผลไม้ ได้แก่ องุ่น และเกรปฟรุ้ต โดยได้นำเกรปฟรุ้ตมาร่วมใช้ปรุงอาหารประเภทสลัด เครื่องดื่มคอกเทล และรับประทานสด ให้คณะได้รับประทานระหว่างอาหารค่ำ

๔.๔ รัฐเท็กซัสได้แสดงข้อมูลรัฐ ที่มีความหลากหลายของชาติพันธุ์ และมีเริ่มมีผู้อพยพจากรัฐต่าง ๆ เช่น แคลิฟอร์เนีย เข้ามาอาศัยมากขึ้น ทำให้ความต้องการอาหารต่างถิ่นต่าง ๆ มีเพิ่มมากขึ้น จึงถือเป็นโอกาสอันดีที่จะทำการแลกเปลี่ยนทางการค้า โดยเฉพาะสินค้าเกษตรและอาหาร รองปลั้ตา และคณะเห็นว่า ควรนำผลไม้ไทยมาร่วมจัดงานแสดงสินค้าในรัฐเท็กซัส เนื่องจากประชากรที่อาศัยในรัฐมีหลายเชื้อชาติ เปิดรับสินค้าจากต่างประเทศ และมีกำลังซื้อ และเห็นควรประสานความร่วมมือกับสถานเอกอัครราชทูต องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อตก.) และภาคเอกชน เช่น ซี.พี. เพื่อร่วมดำเนินการดังกล่าว โดยอาจจัดเป็นบูธประชาสัมพันธ์สินค้าไทย (Thai Pavilion) ในภาพรวม

๔.๕ นาย Ted McKinney แจ้งว่า บางพื้นที่ของสหรัฐฯ เช่น มลรัฐแคลิฟอร์เนีย และอาร์คันซอ ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อทำการเกษตร ส่งผลให้สหรัฐฯ จำเป็นต้องนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศมากขึ้น จึงต้องการส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนทางการค้า และเปิดตลาดระหว่างประเทศ ด้านการค้ากับไทย รับประทานถึงความท้าทายของระยะทางการขนส่งสินค้าที่ห่างไกลระหว่างไทย – สหรัฐฯ ดังนั้น NASDA ยินดีให้คำแนะนำหากไทยประสบปัญหาด้านการขนส่งนำเข้าสินค้าเกษตรมายังสหรัฐฯ เช่น ค่าขนส่งแพง หรือความท้าทายอื่น ๆ

๔.๖ จากการเยี่ยมชมโรงงานแปรรูปไก่ บริษัท Tyson และโรงงานผลิตอาหารเสริมและวิตามินสำหรับสัตว์และสัตว์เลี้ยง บริษัท DSM Nutrition Facility รวมทั้งได้หารือกับคณะของไทย พบว่า บริษัทแปรรูปไก่ของไทยมีขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติก่อนเข้าโรงงานแปรรูปเพื่อรักษาความสะอาดและความปลอดภัยที่เข้มงวดกว่า และบริษัทไทยที่ผลิตอาหารเสริมและวิตามินสำหรับสัตว์และสัตว์เลี้ยง เช่น บริษัทเจริญูโภชนภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) มีการใช้เทคโนโลยีและ

เครื่องมืออัตโนมัติที่ก้าวหน้าและทันสมัยกว่าของบริษัท DSM ทั้งนี้ หลังการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - ๑๙ ภาคอุตสาหกรรมประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานอย่างแพร่หลาย สหรัฐฯ จึงดำเนินการยกระดับการให้สวัสดิการพนักงานเพิ่มขึ้น สนับสนุนด้านการศึกษา และปรับการทำงานเป็น ๔ วัน วันละ ๑๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้สมัครงาน

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
เดือนตุลาคม ๒๕๖๖

